

кроки можуть мати негативний вплив на реальний сектор економіки та на темпи її зростання. Надіємось, що Національний банк при стабілізації ситуації на валютному ринку, відмінить ці кроки та покращить роботу банківської системи.

Катерина БАБІЙ

Тернопільський національний економічний університет

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ СПРАВЛЯННЯ ЗЕМЕЛЬНОГО ПОДАТКУ

Питання ефективного земельного оподаткування в Україні у процесі нестабільного економічного та фінансового середовища стає все більш актуальним. Удосконалення механізму справляння податку на землю потребує змін, оскільки за допомогою даного податку можна акумулювати до бюджетів різних рівнів значні фінансові ресурси та стимулювати до ефективного використання землі.

Земельний податок – це обов’язковий платіж, що стягується з власників земельних ділянок та земельних часток (паїв), а також постійних землекористувачів [1].

На сьогоднішній день для адміністрування земельного податку було створене нормативно-правове підґрунтя, а саме: Податковий кодекс України [2], положення якого відкривають нові можливості як для платників податку, так і для контролюючих органів; Земельний кодекс України [3], Цивільний кодекс України [4], Закон України “Про плату за землю” [5] (котрий втратив чинність коли вступив у дію Податковий кодекс 01.01.2011 р.).

Проте окремі питання, які виникають в процесі адміністрування податку на землю все ж таки не вирішені і потребують подальшої розробки та удосконалення обґрунтованої податкової стратегії держави.

Аналізуючи нормативно-правову базу щодо даного податку, а також пільги та обсяги його надходжень до бюджету можна спостерігати ряд проблем, котрі потребують вирішення, а саме:

- незаконне використання земельних ділянок, а також не за цільовим призначенням
- (тіньові операції у даному секторі);
- відсутність достовірної інформації в існуючій базі даних щодо власників та землекористувачів;
- наявність земельних ділянок, котрі знаходяться у постійному користуванні та
- власності юридичних осіб, які у зв’язку із видом діяльності не є суб’єктом господарювання, проте використовують не за призначенням частину земельних ділянок, що в свою чергу не звільняє їх від сплати земельного податку;
- ділянки землі на яких розташовані багатоквартирні будинки практично не
- зареєстровані;
- великий масштаб надання пільг з цього податку;
- недоотримання надходжень від земельного податку через уникнення платником податку необхідної реєстрації та через вартість відповідної процедури (складання кадастрового плану земельної ділянки, кадастрової виписки про земельний ділянку, технічного проекту на виконання робіт з межування ділянки, топографічної зйомки та ін.);
- проблема грошової оцінки земельних ділянок та повільний процес інвентаризації;
- занижені ставки податку для окремих категорій платників та інші.
- Зазначені вище проблеми помітно відображаються на обсягах надходжень земельного податку до бюджету. Тому, для забезпечення ефективності земельних відносин необхідно вирішити наступні завдання:

1) здійснення оцінки земель на основі ринкової вартості ділянок землі;

- 2) пришвидшити процес інвентаризації та залучити до сплати ті землі, з яких до цього плата не стягувалася;
- 3) перегляд пільг щодо даного податку. Їх необхідно встановлювати у відповідності до об'єкта, а не платника податку на землю;
- 4) Зменшення тіньових операцій у даному секторі;
- 5) Розширення бази земельних кадастрів.

Отже, при адмініструванні земельного податку необхідно зменшити фіскальне навантаження на користувачів землі, але при цьому фіскальна політика держави повинна бути спрямованою та опиратися на постійне посилення податкового тиску. Прийнятним може бути використання зарубіжного досвіду, а саме: “єдиний податок” на земельну ділянку та розташовані на ній об'єкти, що сприятиме залученню додаткових інвестицій та зростанню ділової активності, а також до зростання чистої ринкової вартості земель. Вирішення запропонованих вище завдань в свою чергу дозволить: створити надійну законодавчу базу в сфері адміністрування земельного податку, дозволить впорядкувати пільги щодо даного податку, а це дасть змогу отримати додаткові поступлення до бюджету і сприятиме його збалансованості.

Список літератури:

1. Голян В. А. Земельне оподаткування у сучасних умовах: інституційно-нальні бар'єри та нові пріоритети / В. А. Голян // Агросвіт. Економіка АПК. – 2008. – № 7. – С. 5-10.
2. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.radagov.uaAaws/show/z0047-01>
3. Земельний кодекс України від 25.06.1991 р. № 1251-III [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.radagov.uaAaws/>
4. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.radagov.uaAaws/show/z0047-01>
5. Про плату за землю: Закон України від 03.07.1992 р. № 2535-XII, втратив чинність 01.01.2011 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.radagov.uaAaws/show/z0047-01>

Олена БАХОВСЬКА

Тернопільський національний економічний університет

УДОСКОНАЛЕННЯ КЛАСИФІКАЦІЇ ТОВАРІВ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ОСНОВІ ВИКОРИСТАННЯ ПРОФІЛІВ РИЗИКУ

Одним з пріоритетних напрямів діяльності митних органів є сприяння розвитку міжнародної торгівлі, створення умов для переміщення товарів через державний кордон, прискорення та спрощення митних процедур. В той же час, митні органи є відповідальними за забезпечення виконання суб'єктами ЗЕД регулятивних вимог та запобігання здійсненню правопорушень, що загрожують державному суверенітету та економічній безпеці держави. Ефективним інструментом досягнення поставлених завдань є система управління ризиками в державній митній справі.

Еволюція ризик – менеджменту, методологічні, інформаційно-технологічні, кадрові та інші аспекти управління ризиками в митній справі, практика реалізації заходів з управління ризиками при здійсненні митного контролю в Україні та інших країнах є предметом ґрунтовних досліджень І.Г. Бережнюка, А.Д. Войцещука, А.І. Крисоватого, В.В. Лук'янової, П.В. Пашка та інших вчених.

Мета даної роботи полягає у визначенні суті ведення та наповнення профілю ризику «Контроль класифікації товарів групи «прикриття»(питання ввізного мита)», щодо забезпечення правильності класифікації товарів при митному оформленні, припинення схем незаконного ввезення товарів на територію України і додатковим нарахуванням митних платежів до державного бюджету. Також, забезпечує єдиний підхід до класифікації одного й того ж товару в різних митних органах, дозволяє реалізувати оперативний та зручний доступ